

være, hvis det var sådan, at der ikke var et stort tilskud, og jeg forstod, at interessen gjaldt både i forhold til dem, der producerede, og til forbrugere.

Til det bliver jeg nødt til at sige, at det ikke er, fordi der er et specifikt stort tilskud til økologien. Der er et omlægningstilskud, hvor vi bevisligt ved, at der er en nedgang i udbyttet. Og så er der en række EU-ordninger, som økologien ikke er i stand til at udnytte på grund af sin produktionsmetode. Så på den måde kan man ikke påstå, at der som sådan direkte er mere tilskud til økologisk produktion. Gjorde vi ikke det, ville vi rent faktisk gøre det umuligt, bl.a. set i lyset af den måde, som vores EU-reformer er skruet sammen på.

Jeg er ligesom hr. Christian Mejdahl optaget af, at det skal være en reel forbrugerinteresse, som fortsat bærer den økologiske udvikling, og dér er det sådan, at pris og kvalitet har en sammenhæng. Derfor skal der principielt også betales en merpris, når vi taler om økologiske produkter.

Jeg tror, det var både hr. Christian Mejdahl og fru Annie Lunde Hansen og også fru Lene Espersen, som talte om offentliggørelse af kontrolresultater. Til det er der sådan set kun at sige, at det selvfølgelig følger den lovgivning, vi i øvrigt har i ministeriet. Det ville være mærkeligt, hvis det ikke gjorde det. Det er de samme regler, som skal gøre sig gældende, for at man kan komme i den situation, at man bliver offentliggjort, hvad enten det er på Internet eller på de andre måder, som vi offentliggør det på. Der er meget parallellitet i det.

Hr. Kristen Touborg havde et forslag til en ny formålsparagraf. Man kan sige mange ting om forslaget. Én ting ligger i hvert fald fast, og det er, at det var et meget langt forslag. Der var mange ord. Og jeg synes måske, det var lidt vanskeligt lige i skyndingen at følge med i alle ordene, men jeg hørte nogle af intentionerne, og dem tror jeg såmænd godt vi kunne diskutere nærmere, men længden tror jeg jeg vil sætte et alvorligt spørgsmålstegn ved.

Måske også med hensyn til kompetencen for § 2-udvalg, som jeg tror hr. Kristen Touborg og måske også hr. Søren Kolstrup var inde på. Og her vil jeg gerne advare hr. Kristen Touborg, for hvis det er sådan, at vi skal flytte nogle hjørner ud af den sammenhæng, som § 2-udvalgene er i med hensyn til rådgivning om EU-spørgsmål generelt, så varer det ikke ret lang tid, førend vi

hverken i regeringen eller i Folketinget har et sted, hvor vi kan få afgørende, ordentlig og kompetent rådgivning om alt det, der sker i forhold til EU. Og for at sige det rent ud mener jeg, at det ville være en rigtigt dårlig idé.

Om økologisk fisk kan jeg kun sige, at et større udvalg har diskuteret den ting. Og man kan selvfølgelig diskutere frem og tilbage, om det er en god idé eller det ikke er en god idé, men jeg synes, vi skal give det en chance, og kan det lade sig gøre, synes jeg, det er udmærket. Selvfølgelig er der nogle kriterier med hensyn til fangstmetoder og den slags ting, men det er noget af det, som er i sin vorden i øjeblikket.

Må jeg ikke også komme med en enkelt advarsel mere, og den gælder i realiteten både hr. Søren Kolstrup og hr. Kristen Touborg, men også fru Vibeke Peschardt, som siger, at vi kan udvide Det Økologiske Fødevareråd: Jeg vil gerne stille og roligt advare imod bare at udvide og udvide, for så er jeg altså bange for, at vi kommer i en situation, hvor vi får så stort et udvalg, at den glæde, som vi skulle have af udvalget som sådan i kraft af rådgivning osv., går fløjten. Her er der nogle balancer, som jeg synes vi skal være meget omhyggelige med.

Og jeg er lodret uenig med hr. Søren Kolstrup, når han siger, at så kan vi fjerne de konventionelle landmænd, de generelle organisationer, fra Det Økologiske Fødevareråd, for til det er der i hvert fald to ting at sige:

For det første er det jo ikke sådan, at LØJ, altså Landsorganisationen for Økologisk Jordbrug, har alle økologer som medlemmer. Der er faktisk temmelig mange, som kun er medlemmer af en af de generelle organisationer, og derfor må man sige, at de med en vis vægt bør være medlem dér.

For det andet vil jeg da sige, at den intention, som jeg hører der ligger i det, nemlig at der skal graves yderligere grøfter mellem dem, der har valgt at producere økologisk, og dem, som har valgt fortsat at producere traditionelt, er jeg ikke tilhænger af. Tværtimod tror jeg faktisk stadig væk på, at samtale fremmer forståelsen.

Men jeg vil alt i alt sige tak for den velvillige behandling, som forslaget fik her ved førstebehandling, og sige til udvalget, at jeg vil medvirke til, at vi hurtigt kan få vedtaget en ny økologilov. Det fortjener økologien, som er kommet for at blive i Danmark. Den er sat på dagsordenen, og det medvirker vi yderligere til med lovforslaget her.